

Потписан 28. фебруара 1953. године у Анкари

Стране уговорнице,

Потврђујући своју веру у начела садржана у Повељи Уједињених нација,

Решене да живе у миру са свим народима и да доприносе одржавању међународног мира,

У жељи да учврсте постојеће међусобне пријатељске односе,

Одлучне да бране слободу и независност својих народа, као и свој територијални интегритет од било каквог спољног насиља,

Решене да удруже своје напоре како би организација њихове одбране од било какве спољне агресије била ефикаснија и да делују усклађено и сарађују у свим питањима од заједничког интереса а нарочито у питањима која се тичу одбране,

Уверене да заједнички интереси њихових народа и свих мирољубивих народа захтевају предузимање одговарајућих мера у циљу очувања мира и безбедности у овом делу света, у складу са чланом 51. Повеље Уједињених нација,

Решиле су да закључе овај Уговор, а шефови њихових држава именовали су их за своје опуномоћенике:

Председник Федеративне Народне Републике Југославије:

Његову екселенцију господина Кочу ПОПОВИЋА,

Државног секретара;

Његово Величанство Краљ Грчке:

Његову екселенцију господина Стефаноса СТЕФАНОПУЛОСА,
Министра иностраних послова;

Председник Републике Турске:

Његову екселенцију професора Фуада Кеприлија,
Министра иностраних послова,
Посланика Истанбула;

који су се, пошто су поднели на увид своја пуномоћја и констатовали да су иста исправна и у прописаној форми, сагласили о следећим одредбама:

Члан I

Да би обезбедиле своју сталну сарадњу, Стране уговорнице ће се саветовати о свим проблемима од заједничког интереса.

Министри иностраних послова Страна уговорница ће састајати на редовној конференцији сваке године, а по потреби и чешће, ради разматрања међународне политичке ситуације и доношења одговарајућих одлука у складу с циљевима Уговора.

Члан II

Стране уговорнице намеравају да улажу заједничке напоре за очување мира и безбедности у свом региону и да заједнички наставе да разматрају проблеме своје безбедности, укључујући усклађене мере за одбрану које би могле постати неопходне у случају неизазване агресије против њих.

Члан III

Генералштабови Страна уговорница ће сарађивати у циљу подношења својим владама, на основу заједничке сагласности, препорука које се односе на питања одбране, у циљу доношења координираних одлука.

Члан IV

Стране уговорнице ће развијати привредну, етничку и културну сарадњу; увек када то буде неопходно закључиће се одговарајући споразуми и формираће се потребне организације у циљу решавања привредних и техничких проблема и проблема у области културне сарадње..

Члан V

Стране уговорнице преузимају обавезу да све евентуалне спорове који могу настати међу њима решавају мирним средствима, у складу са одредбама Повеље Уједињених нација и у духу разумевања и пријатељства; такође се обавезују да ће се уздржавати од мешања у унутрашње ствари Страна уговорница.

Члан VI

Стране уговорнице ће се уздржавати од закључивања било каквих савеза или од учешћа у било каквој акцији упереној против било које од њих или у акцији која може ићи на штету њихових интереса.

Члан VII

Стране уговорнице, свака посебно, изјављују да ниједна међународна обавеза која је на снази између њих и једне или више других држава није у супротности са одредбама овог Уговора; с друге стране, обавезују се да убудуће не преузимају било какве међународне обавезе које се косе са овим Уговором.

Члан VIII

Овај Уговор не утиче и не може се тумачити тако да утиче на било који начин на права и обавезе Грчке и Турске која проистичу из Северноатлантског уговора од 4. априла 1949. године.^{1/}

Члан IX

Након ступања овог Уговора на снагу било која друга држава, чију сарадњу у остварењу

циљева овог Уговора све Стране уговорнице сматрају корисном моћи ће да приступи уговору под истим условима и са истим правима као три државе потписнице.

Свака држава која приступи овом Уговору постаје Страна уговорница депоновањем инструмента о приступању.

Члан X

Овај Уговор, чија се верзија на француском језику сматра меродавном, ратификоваће све Стране уговорнице, а ратификациони инструменти депоноваће се код државног секретара Федеративне Народне Републике Југославије у Београду; Уговор ступа на снагу на дан депоновања последњег ратификационог инструмента.

По истеку периода од пет година након ступања овог Уговора на снагу, свака Страна уговорница може престати да буде страна у Уговору обавештавањем влада осталих Страна уговорница у том смислу годину дана унапред.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су односни Опумоћеници потписали овај Уговор.

САЧИЊЕНО на дан двадесет осмог фебруара хиљаду девет стотина педесет треће године, у три примерка, при чему је по један примерак уручен свакој Страни уговорници.

Коча ПОПОВИЋ, с.р.

Стефанос СТЕФАНОПУЛОС, с.р.

Фуад КЕПРИЛИ, с.р.

[Ступио на снагу 29. маја 1953. године, на дан депоновања последњег ратификационог инструмента код државног секретара за иностране послове Федеративне Народне Републике Југославије, у складу са чланом X. Ратификациони инструменти депоновани су следећим редоследом: Југославија, 6. априла 1953. године; Грчка, 21. маја 1953. године; Турска, 29. маја 1953. године.]
